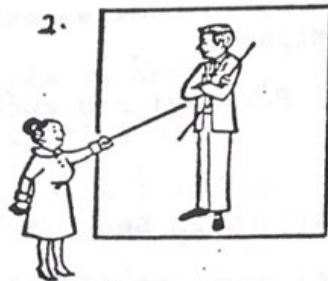

C. Dopunski tekstovi - Supplementary Texts

1. Žena i muškarac - Woman and Man (Male)

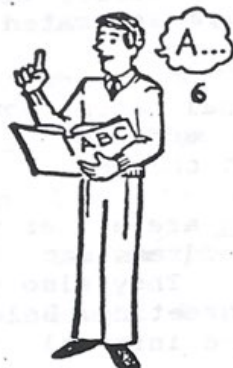
-Ovō je žena.

-Ovō je čòvek.
[-Ovō je čòvjek.]

Ovō je učiteljica.

Ovō je učitelj.

Ovō je žena.

Ovō je muškárac.

Ovō je učenica.

Ovō je učenik.

Ovō je studentkinja.

Ovō je student.

Ovō je profesor.

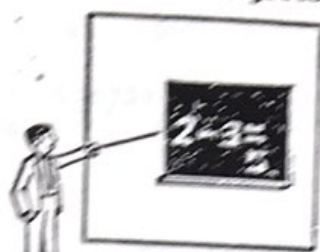

Ovō je oficir.

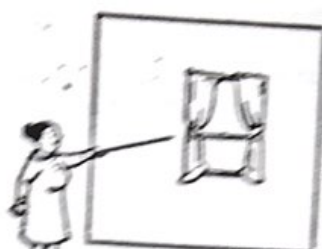

Ovō je
dòktor.

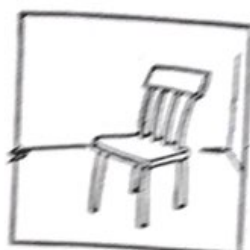
2. Objects

1. Övö je tábla.

2. Övö je prózor.

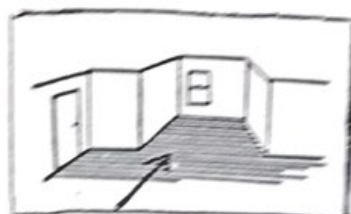
3. Övö je stólica.

4. Övö je knjiga.

5. Övö je kúča.

6. Övö je pód.

7. Övö je háljina.

8. Övö je kápút.

9. Övö je lámpa.

10. Övö je džemper.

11. Övö je kápa.

12. Övö je šesír.

3. Òvō versus ònō

Observe pictures I-III below; they illustrate the relationship between the demonstratives òvō and ònō.

Òvō points at something or somebody near you.
Ònō points at something or somebody farther away. They contrast each other.

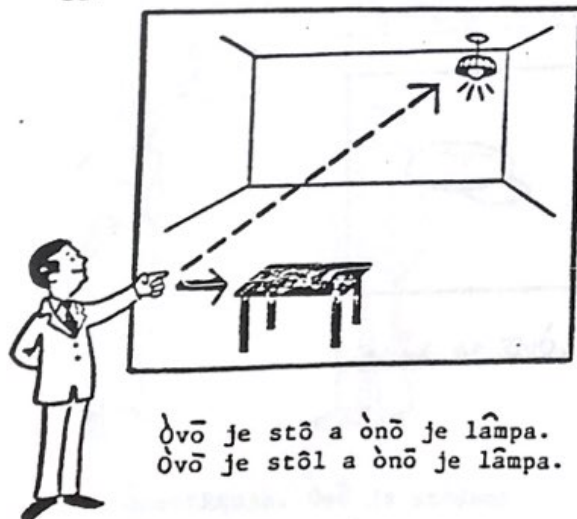
I.

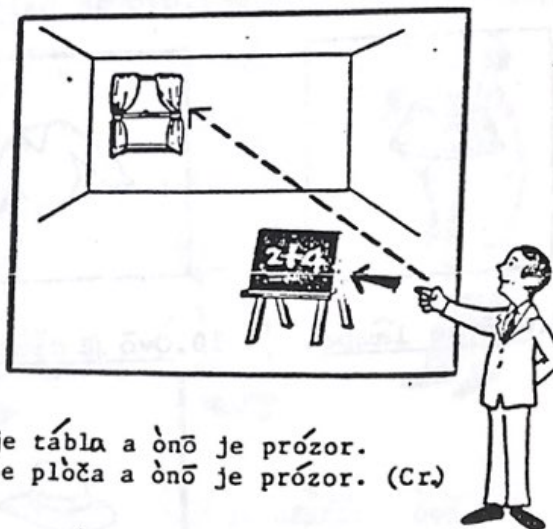
Òvō je žena.

Ònō je čovek.
Ònō je čovjek.

II.

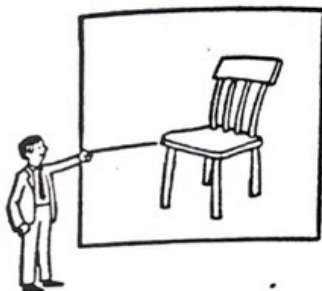
Òvō je stô a ònō je lâmpa.
Òvō je stôl a ònō je lâmpa.

III.

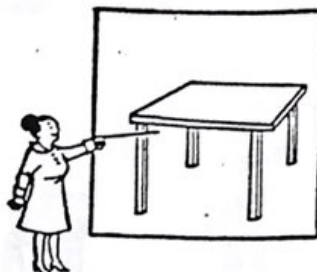
Òvō je tábla a ònō je prózor.
Òvō je plòča a ònō je prózor. (Cr.)

a. òvō je...; štà je òvō?; kô je òvō?

If the teacher is close to a person or object (as shown below) and points at them with a ruler, the statement might be:

-òvō je stòlica.

-òvō je stô.
[-òvō je stôl.]

If the teacher turns to you, while pointing at one object or person at a time, from a close distance, she or he would ask you:

Štà je òvō?

Štà je òvō?

Kô je òvō?

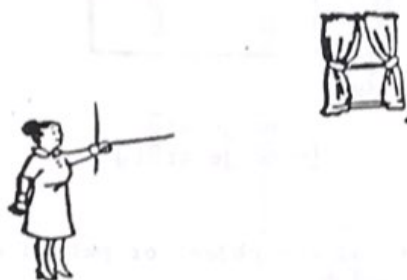

Kô je òvō?

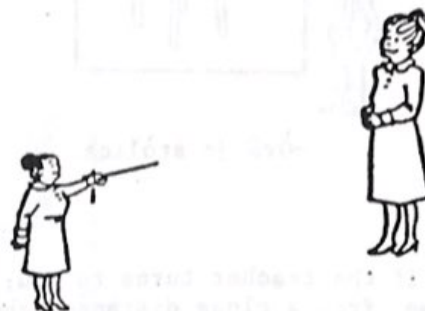
The answers are: Tô je lâmpa. Tô je stô/stôl.
Tô je ùčeník. Tô je ùčenica.

b. Ònō je ...; Štā je ònō?; Kō je ònō?

If the teacher walks away from the person or object which he or she was near, and then points at them, for example, from the other end of the room, the statement would be:

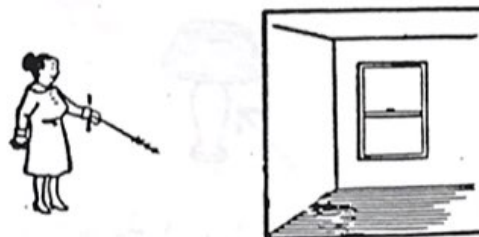
Ònō je prózor.

Ònō je žèna.

Ònō je lâmpa.

Ònō je pōd.

When the teacher turns to you now and asks you Štã/Štö je ònõ? or Kô/Tkô je ònõ? you have a choice of two answers:

Ònõ je (+ a noun) or: Tô je (+ a noun).

Štã/Štö je ònõ?

- a) Ònõ je kůća.
- b) Tô je kůća.

Kô/Tkô je ònõ?

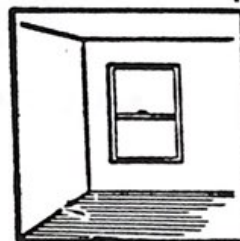
- a) Ònõ je čòvek/čòvjek.
- b) Tô je čòvek/čòvjek.

C. The questions beginning with Da li je ònõ (+ a noun) follow the same pattern:

Da li je ònõ kůća?

- a) Dã, ònõ je kůća.
- b) Dã, tô je kůća.

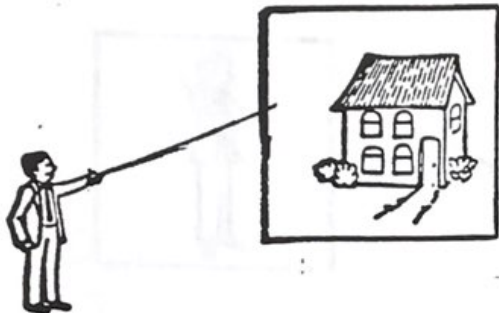

Da li je ònõ pôd?

- a) Dã, ònõ je pôd.
- b) Dã, tô je pôd.

Ònõ means 'that over there', while tô means 'the object or person you are pointing at'. The difference between the demonstrative is slight, but worth noting.

The teacher may check your knowledge of vocabulary by "misnaming" an item, calling for you to give a negative answer first before responding with the right word. Two examples follow:

Da li je òvō hàljina?

Ne, tō nìje hàljina,
tō je kùća.

Da li je ònō stō/stôl?

Ne, ònō nìje stō/stôl,
ònō je pōd/pàtos.

Ne, tō nìje stō/stôl,
tō je pōd/pàtos.